

Kritika filma *Moja sestra mršavica*

„Film Moja sestra mršavica govori o ozbiljnom problemu današnjice. Djeca, izložena medijskim porukama u kojima se materijalni probitak i fizički izgled smatraju najvećim vrijednostima.... teško se nose s nesavršenostima i životnim izazovima. Lako se lome, odustaju, stradavaju u vlastitim psihozama i bolestima ili posežu za alkoholom, cigaretama, opijatima...”

Moja sestra mršavica

Godina: 2015.

Režija: Sanna Lenken

Za uzrast 9+

Autorica: Natalija Golovrški, prof., OŠ Mato Lovrak, Nova Gradiška

O izazovima odrastanja, prihvaćanju sebe i svoga tijela, obiteljskim odnosima i vrijednostima govori švedski igrani film iz 2015. godine *Moja sestra mršavica*, prvi dugometražni film redateljice i scenaristice Sanne Lenken, nagrađen na brojnim europskim i svjetskim filmskim festivalima.

Središnja je tema ove obiteljske drame o odrastanju poremećaj u prehrani, problem blizak redateljici koja se i sama u odrastanju borila s anoreksijom, a problem je iznijela i u svom kratkometražnom filmu *Eating Lunch (Äta Lunch)* iz 2013. godine.

Glavni je lik, a ujedno i fokalizator, desetogodišnja djevojčica Stella koja živi u naizgled skladnoj obitelji s ocem, majkom i starijom sestrom Katjom. Stella je bucmasta djevojčica koja uživa u hrani, što se odražava i u njezinom fizičkom izgledu. U slobodno vrijeme piše ljubavnu poeziju i tajno je zaljubljena u učitelja klizanja. Njezina sestra Katja vitka je djevojka koja se aktivno bavi sportom - trenira i natječe se u umjetničkom klizanju. Roditelji su, poput većine današnjih roditelja, zaposleni pa obiteljsko vrijeme i odnose s kćerima shvaćaju „zdravo za gotovo“. Odnosi se svode na rijetke formalne i površne razgovore za stolom koji su uglavnom povezani s Katjom i njezinim sportom, proslavu Stellina rođendana, koju naruši Katjin odlazak u toalet i povraćanje te kratko uživanje u obiteljskoj vikendici prekinuto pogoršanjem Katjina stanja.

Obiteljske odnose pratimo iz Stellina gledišta. Iako je jako privržena svojoj starijoj sestri i uživa u njezinu društvu te se ponosi njezinim sportskim uspjesima, na sestru je istovremeno i

ljubomorna. I ona želi biti graciozna klizačica i biti u središtu pažnje roditelja. Sve Stelline osjećaje – ponos, sreću, tugu, zadovoljstvo, ljubomoru zbog sestrina izgleda, pa i zbog plave haljine s dijamantima koja se njoj sviđa, zavist, ali i strah kada shvati da je zbog poremećaja u prehrani sestrino zdravlje ozbiljno ugroženo - pratimo u mnogobrojnim krupnim planovima u kojima je prikazano Stellino lice.

Stella je vrlo često promatrač koji ne govori puno. I kojega malo tko i malo kad doživljava. Sve što se u obiteljskom okruženju događa, događa se u nekom drugom planu (izvan kadra). Izvan kadra dolaze i zvukovi razgovora roditelja i sestre. Iako naizgled samo promatrač (čiji je lik, kada je u kadru cijela obitelj, zamagljen), ona je glavni pokretač događaja. Ona primjećuje sestrin problem, ona je prisutna kada je sestri loše, odlazi po pomoć, ona je ta koja ju traži kada Katja pobjegne od kuće. I na kraju, kada je sestra u bolnici, ona ostaje s njom. Tako priča o Katji postaje njezina priča. Nije, stoga, čudno da su neke od filmskih nagrada dodijeljene baš ovoj mladoj glumici!

Film *Moja sestra mršavica* govori o ozbiljnom problemu današnjice. Djeca, izložena medijskim porukama u kojima se materijalni probitak i fizički izgled smatraju najvećim vrijednostima, najvažnijima, koje prikazuju idealiziranu i istovremeno iskrivljenu sliku svijeta i ljepote, teško se nose s nesavršenostima i životnim izazovima. Lako se lome, odustaju, stradavaju u vlastitim psihozama i bolestima ili posežu za alkoholom, cigaretama, opijatima.

Dok Katja leži u nesvijesti nasred hladnog klizališta, svjetlo se na klizalištu gasi. Ovaj trenutak filma ostavlja nas na trenutak u uvjerenju da film tragično završava.

Ipak, film nosi snažnu i vedru poruku da svi zaslužujemo novi početak. Iako još uvijek puno ne razgovaraju, članovi obitelji ponovno su na okupu u Katjinoj bolničkoj sobi. Katja želju i volju za životom iskazuje pogledom prema prozoru kroz koji dopiru zrake sunca i zaraznim i vedrim smijehom sa sestrom koja joj je, izgleda, ponovno najčvršći oslonac. I Stella je sada spremna, neovisno o svojoj sestri, uživati u djetinjstvu, druženju s prijateljima i prirodi. Spremna je pronaći svoj put!

O autorici

Natalija Golovrški profesorica je hrvatskog jezika i književnosti i dipl. fonetičarka. Odmalena je znala što želi postati – učiteljica hrvatskoga jezika. Želja joj se ispunila pa i danas radi kao učiteljica hrvatskoga jezika u Osnovnoj školi Mato Lovrak u Novoj Gradiški.

Od svih područja nastavnoga predmeta Hrvatski jezik njezina je prva ljubav područje Kultura i mediji pa, stoga, zgrabi, svaku priliku za usavršavanje. U radu s učenicima njeguje i ljubav prema književnosti te sudjeluje u aktivnostima i projektima za poticanje čitanja. Prihvaća svakodnevne poslovne izazove za suradnju s kolegama u školi, ali i udrugama i ustanovama u sredini u kojoj živi i radi. Slobodno vrijeme najradije provodi u prirodi ili u društvu dobrih knjiga, dobrih filmova i dobrih ljudi.

